

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

**Δέκατον και τέτατον αριθμούμεν χρόνον,
κι' ἔδρα τὸ Προλεθρον εὐκλεῶν ἀγώνων.**

**Τὸν Μάρτ' εὐκοιμία,
κρίσις και τραγωδία.**

**Ἔτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑνενήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἐτῆ-Πασσά γιὰ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.**

**Ποῦτος ἐξακόσις και δεκαεπτά,
πάλι τὸ Κορδὸν σέκει ὅτ' ἀπαντᾷ.**

**Τὰς λέγει Φαδουλὰ
'στους φαστήρας τῆς Βουλῆς**

Ἄς χαρῆ καθίης βλάμης,
πᾶσι καὶ τὸ δάνειον...
Ἔνα πνεῦμα τῆς Δυνάμεις
'φῶτις' ἐπουράνιον,
καὶ τὸ πρῶτον τῆς τοῦ κύριος ἡ Πατρίς ἀναλαβάνει,
καὶ ὅτ' ἀπλοῦτῃ και ὅταν πιστὴν ἔλλο κράτος δὴν τὴν φά-

Τρεῖς ἑρρίσαν Δυνάμεις κι' ἠραλῆσαν καινά,
κι' ἔγινε βασι και κράτος...
ποῖος νὰ μᾶς δαναίωρ πρώτος,
ποῖος νὰ ρίξη τὸν παρὰ τοῦ μῆς 'στὸν ἄδερῳ κορβαῖ.

Πάρτα φαναζάν κι' ἰκάνοι, πάρτα μᾶς φαναζάν κι' ἔλλοι,
μὴ τὰς τόσας προφορὰς τῶν μᾶς ἴπῃραν τὸ κεφάλι,
νὰ παρᾶδες μὴ τὴν φοικτᾶ, νὰ χρῆσῃς μετρητὸ,
χρῆσιλοῦσαν και τόκος δόμιου τοῖς ἰκατο,

Κι' ἂν ἠμποροῦσαν αἱ Δυνάμεις ἂς ἔβῃσαν κι' ἄλλως,
τόσος ὅσος τὸν δικῷ μας, ὅσα νᾶναι γινωλῶς,
τὰς φοικτᾶ τῶν ἰσχυρῶν
ἂς μετρητῆ και τὰ γένη,
μὴ ἀπὸ χῆρος συμφορῶν
πάντο' εὐτυχῆς ἂς βῃταιν.

Μὴ νομῖστε ποτὶ πᾶσι γυναικῶν γεννωτῶν,
πὸς τὸ ἄξιον καὶ τὸν ἄξιον...
δίνει τὰχα τῆς Εὐρώπης ἱλιθίων προστασία,
γυναιώτης και θούα,
εἶναι μόνον ἕνα χῆρος και καθῆσοι πρὸς ἡμᾶς, καὶ
πὸ χαμῖα 'στὴν φυγάδα δὴν μᾶς πῆρασαν ὄφραμῆς.
Δι' αὐτὴν τὴν αὐτογίαν, δι' αὐτὴν τὴν κακοσύνην,
παντῶδες δὴν χρῆσαστοῦμεν πρὸς αὐτοῖς συμφορῶσσην,
ἔλλ' ἰκάνοι, πὸς τὰ κράτη τῶν χῆρῶν κυβερνοῦν,

πρῆπει νὰ μᾶς λιβαίνουσαν και νὰ μᾶς ἐγγνωμοῦσαν,
ποῦ γι' αὐτοῖς τῆς και ὅσας ἱκανοῖσσην ἡμῖρα
κι' ἱκανοῖσσην τὸν παρὰ τῶν ἡ μεγαλή κανονῆ.

Κι' ὁ παρὰ τὸν ἱτιμῆν, μὴ κι' αὐτοῖς ἔτῃν ἱστοριαν
ἂς γραφοῦσαν ὡς δαναῖσται μᾶς μὴ τὴν πρῶτην εὐκαιριαν,
τοῦτο θάνα δι' ἰκάνοις ἀνταπόδοῖς μονάχη
κι' ἠμποροῦσᾶ αἰ ἔτιμο δόξ καις τόκος τῶρα νᾶχη.

Κι' ἂν και πάλιν καταείχη τῆς εὐλαῖας ἡ μουρλοῦσα
νῖον δάνειον νὰ πάρη, καις ἰκαίς ἡ
νὰ τῆς τοῦ χρῆστού και χῆρι
και νὰ στίκου ἴμπρὸς τῆς σουζᾶ.

Κι' ἂς τὸ μᾶθουσαν κι' οἱ Τούρκοι, κι' ἂς τὸ μᾶθουσαν κι' οἱ Φράγ-
κι' ἡ προστάτης Ἐγγλιτῆρα, ποῦ μᾶς κᾶνει τὴν πλοουσία, [και,
ποῖος τὸ δάνειον ἰκαίω δὴν τὸ πῆρομο γι' ἀνάχη,
μὰ τὸ πῆρομο μονάχη γιὰ νὰ δειξῆμε θούα.

Θοδαρῆν, γιὰ γαρά,
γιὰ σου, γιὰ Σακαρῆνα,
ποῦ μὴ τρίτο κατατῆρα
μᾶς ἰχόρῶσῆς παρὰ.

Πὸς σὰς φαίνεται και τοῦτο; γχις ἀκαίη φουκαρῆδες
μ' ἕνα πόλιο φυγάδας νὰ κλωτοῦσῆμε τοῖς παρᾶδες.

Καίρι Ἑλλάς, πατρίς εὐδαίμων,
τῆς Ἀλῆσῆς γι' ἂς γίνῃ, ἰπποκῆρῆς νὰ ἔχῃ
κι' ἱε ἀπῆρομο τῶν πολέμων
καὶ ἰκαίη ἀίσο τῆς εἰρήνης,
και μὴ ἄδρα και μὴ ἀπῆροβῆ
πάντα κέρδη, πάντα πλοῦτη.

Δίστε τὴν τὴν καροῖνῆρα... Δίστε νᾶξ, δίστε πῆρο,
ποῦ θαρρῆς πὸς και μὴ ὅσας και κτυπᾷ μὴ ἴγῃ κι' ἄσο.
Δίστε πὸς ποι κρατῆ,
μὴ τὸ τρῆσι τῆς σῆροῦ,
μὴ ἀπὸ πῶσω δυνατοῖ
ἂς ἀπῆρονοῦται κηραλοῦσῆσι.

Νά παρᾶδες, δός μας δόξα, καί τῆς βγάζουσι τὸ καπίλο,
 κάρτους, τράνομα... δὴν τοὺς θίλω.
 Ἔλα τώρα καταδίξου, καί τὴν σφιγγου μὴ τὰ ἔβρι
 γῆ νὰ δανεισθῆ ξανά,
 πλὴν ἔκιν' ὑπερπράνος τὴν ἀσπίδα μὴ τὸ δόρυ
 κρούει σὺν τὴν Ἀθηνᾶ.

Τὰ λεπτὰ δὲν μας σκοτίζουν καὶ δὲν δίνομε λεπτὸ...
 σηκωθῆτε, σηκωθῆτε, πελαεῖς καὶ ἄρμαίς,
 γῆ νὰ γίνῃ πανηγύρι μὴ τὸ δάνειον αὐτὸ,
 τὰ μισὰ νὰ φῶ οἱ Τούρκοι, τὰ μισὰ νὰ φῶμ' ἡμεῖς.

Μίς 'στὰ χάλια τὰ πολλὰ
 τὰ κατὰφερε καλὰ
 ὁ Ζαΐμης ὁ μουγγός,
 ποῦναι πρόβλημα Σφιγγός.

Ἔνας πόλεμος δικός μας τί παρᾶξεν δὲν κάνει!...
 τὰ καράβια τῆς ἀρμάδας τὰ ζητοῦν Ἀμερικάνοι,
 καὶ γῆ πρώτη προσφορά
 δίνομε μπλόκιο παρᾶ.

Μὰ 'στὸν Πρόεδρὸν τῶν λίμα : ἐμὶ τί τόλμησι τώρα, χάχα,
 τὰ πλοῦσιμα γυρεύεις τῶν Ρωμῶν τέτατακομά ;
 Ὅρα 'στοὺς Ἀμερικάνους... εἶδος θράσος, εἶδος τρόπου ;
 θίλουσι ἔτοιμη τὴν δόξα νὰ τὴν ἔβρουσι δίχως κόπο
 καὶ ζητοῦν ἐπ' ἑῷ πῆρα
 γῆ τοὺς Ἰσπανοὺς φοβῆρα.

Γιατὶ ξέρουσι ὅτι μάλις ἀκουσθῆ 'στοὺς Ἰσπανοὺς
 πῶς ἀντίκειρο τῶν θὰ βρῶσι τῶν Ναυμαχῶν μας τοὺς Στόλους,
 μὴ κεχρῖμακάρηναι μούρη
 θὰ τὸ κόφουσι κομπούρι.

Σὺ Μάκ-Κίνλεϋ μεγάλη,
 μίς 'ἐπὶ τὸν τοῦ σου βγάλε
 πῶς θὰ γίνῃ τίτομα χάρις
 μ' ὅση λίρα κ' ἐν ἑσθίοντι,
 καὶ τὴ βόλτα σου νὰ πάρῃ
 κ' ἄλλου Στόλους νὰ γυρέψῃ.

Δὲν τρομάξουσι τρεῖς μῆνες τὸν Χαμὶτ καὶ τὴν Εὐρώπη
 γῆ νὰ ληθῆ ἰσὺ κἀτόπι
 ν' ἀγοράσῃς ὅσα κ' ὅσα τὰ πλωτὰ τὰ τιμημένα
 καὶ μνημόσυνο νὰ κἀνῃ μὴ τὰ κούβια τὰ ξένα.

Δὲν πουλεῖται τίτομα δόξα, πῶς θὰ μαινῇ γῆ καιρὸ,
 κ' ἐν σκορπίσῃ ἑῷ μίση τὰ δολλάρια σὺρῶ,
 δὲν ἀξίει παρὰδῶσι μίς δὲξ' ἀγορασμένη,
 μὴ τὰ χίρια τὰ δικὰ σὺς πρῶται νάουσι κερμῆνι,
 κ' ἴσται τότε ὄλεθρ' αἴρος κ' αἰδωνοτακὸν σὺν κ' ἔκλειν,
 πῶς ἴσοσάξαι δικὰ σὺς μὴ δολλάρια νὰ γίνῃ.

Τὰ καράβια τῆς ἀρμάδας δὲν τὰ κἀνομε θυσία
 καὶ ποτὶ σὺς μὴ θάρρησι πῶς θὰ ἔβρουν δημοκρατία.
 Σὺρ Μάκ-Κίνλεϋ κλεινί,
 φίλε κ' Ἀμερικανί,
 μὴ παρᾶπονο τὸ πάρῃ καὶ κινᾶ μὴ σοῦ φανῆ...
 τίτομα Στόλος δὲν πουλεῖται σὺν Ἀμερικῆς πανί.

Πῆρα Σαλαμῶνος βράχους,
 πῆρα, Στόλοι τῶν παλιάνων,
 καὶ δὲν ἔσαι γῆ Ναυμαχῶν
 παλαῶν Ἀμερικῶνων.

Κ' ἐν ποτὶ τὸ κρᾶτος πάθῃ παρ' ἑλπίδα βουλῆσι
 κ' ἐκ τῶν κανονιστῶν δὲν θὰ δώσωσι καμμίαν.
 Ναι, Μάκ-Κίνλεϋ μεγάλη, τῆς Ὀβασίνγκτων πολεῖτα,
 δὲν σὺς δίνομε τὴν Ἄλφα, δὲν σὺς δίνομε τὴν Βῆτα,
 μήτε Γάμμα, μήτε Δίλτα, κ' ἢν δὲ λῆς λαβὴ μολῶν
 μοναχὰ τὴν Ἐψίλον.

Ὅλ' οἱ εἶνοι τί κουτάβια,
 δουλοὶ τῶν Ρωμῶν θὰ γίνουσι,
 ἐπ' ἑῷ ζητοῦ καράβια,
 κ' ἐπ' ἑκὶ παρᾶ μας δίνοσι.

Κ' ἡ μουρῶλα ραχατέσι
 μίς 'στὰ κίρηθ, μίς 'στοὺς πλοῦτους,
 κ' ἑλθῶσι πακαρεῖσι
 καὶ μ' εἰσῶσι καὶ μὴ τούτους.

Δός του καὶ σκορπίει φῶτα
 καὶ σπᾶτὰ γυρῆσι νῆτα

μία 'στοὺς Ἀμερικάνους κ' ἄλλη μίς 'στοὺς Τσακίζτας,
 κ' ἔμπροστὰ τῆς τοῦς κιντάξαι σὺν τοῦ δρόμου φαιζήτας.

Ζήτησι μεγάλην ἔχει καὶ γ' αὐτὴν καυτὰς μεγάλας,
 κ' ὁ Σαρ Παλαδῶν ὁ Γάλλος
 εἰς τοῦ Π α ρ ν α σ σ ο ὦ τὸ βῆμα
 τοῦ ἑπρόφρασι τὸ βῆμα,
 πῶς οἱ παιδῆσι τῶν Ἑλλήνων,
 τῶν μαχῶν καὶ τῶν κινδύνων,
 κ' ἐν μας δαίγνουσι μπαλαρίτια καὶ γυρνᾶ τὰ ποινὰ τῶν,
 μὴ κατὰγοντ' ἐκ τῆς βέτους τῶν Θεῶν τῶν ἀθανάτων.

Καλὴ βίβαια, τί λόγος !... δὲν ἀπιστοῦνται κανεῖς
 τῶν Θεῶν τοὺς συγγενεῖς,
 κ' ἑλθῶσι σήμερ' ἐλαλεῖουσι πῶς οἱ γένοι τῶν γιγάντων
 μὴ Θεοὺς θὰ συγγενεῖουσι, καὶ μὴ τῶν Ἑρμῆ προπᾶντων.

Μὰ κ' ἰγὼ 'στὸ βῆμα τοῦτο τῶν στομάτων τῶν χρυσῶν
 ξεραίνωσι σὺν τοῖς ἄλλοις μὴ φωνῆσι διὰ πᾶσῶν :
 ἀδῆξα 'στὸ ἀποστολῆσι τοῦ παλθοῦ Θεοῦ τοῦ φαῖντα,
 πῶς γελῶντας θυμητίζεσι μ' ἀσημίσι θυμητῶ
 'στὰς ἡμέρας τῆς εἰρήνης τῶν Ἑρμῆ τῶν πρωτοκλήριτα,
 καὶ 'στὴ βρᾶσι τοῦ πολέμου τῶν Ἑρμῆ τῶν φτερωτῶ.

Ὁ Σακαρῆσας Θεοφῶρς,
 ὄσοι τὸν βλᾶνεσι κ' ἀπορᾶσι.

Ἀκολουθεῖτε, Στρατεῖματά μου,
 ἀκολουθεῖτε τὰ βῆματά μου,
 σημαῖνε κρῖτους μεγάλας ὄρα,
 εὐάρινα τάνησι μου κ' ἑλθῶσι τοὺς πῆρω,
 τῆς σακαρῆσας σὺς καὶ πάλι φῶρε,
 'στ' ἄματα κ' ἑρῶσι γῆ τὸ Κουβῆριο.